

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/709/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114224498
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114224498.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, so sídlom v Bratislave, Kubáňiho č. 16, proti odporcovi E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom v V., G. č. XXX/XX, za účasti Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42260086, so sídlom v Bratislave, Fedinova č. 9, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zastúpeného právnym zástupcom HKP Legal, s.r.o., IČO: 36727334, so sídlom v Bratislave, Sasinkova č. 6, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Peter Kubovič, advokát a konateľ, o zaplatenie 727,71 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/232/2014-44 zo dňa 28.05.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania (druhý výrok) **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 40,94 € na účet jeho právneho zástupcu HKP Legal, s.r.o., IČO: 36727334, so sídlom v Bratislave, Sasinkova č. 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol (prvý výrok) z dôvodu, že sporný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a odporca už navrhovateľovi zaplatil vyššiu sumu ako čerpal; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 143,62 € (druhý výrok). V odôvodnení uviedol, že zamietnutím návrhu bol odporca v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto bol dôvod priznať náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Za základ pre výpočet odmeny za poskytnuté právne služby vzal uplatnenú istinu bez príslušenstva. Vedľajšiemu účastníkovi priznal uplatnené trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k návrhu, t.j. dvakrát po 51,45 € s dvomi režijnými paušálmi po 8,39 € a daňou z pridanej hodnoty vo výške 20 %) spolu v sume 143,62 €. Navrhovateľ v konaní úspech nemal, preto mu okresný súd uložil povinnosť takto vzniknuté trovy zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o povinnosti nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (druhý výrok) podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 14.07.2015 (č.l. 53-54 spisu). Navrhol zmenu napadnutého výroku rozsudku v zmysle nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vyjadril názor, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené. Vyčítal okresnému súdu, že sa účelnosťou trov konania vedľajšieho účastníka v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne nezaoberal. Vedľajší účastník má byť sám spôsobilý na poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom bez potreby právneho zastúpenia. Poukázal na to, že paušálny vstup vedľajšieho

účastníka do konania nepredstavuje žiadny prínos a spôsobuje len vynakladanie neúčelných trov právneho zastúpenia. V tejto súvislosti tiež odkázal na v predmetnej otázke zásadné uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014, ktorý sa vyjadril k neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia v prípadoch zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom a vznášania formulárového podania v každom konaní, do ktorého vstúpi, bez oboznámenia sa s meritom veci. Vyjadril názor, že vedľajší účastník ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka, pretože podľa právneho stavu účinného od 01.01.2015 mal vedľajší účastník povinnosť predložiť súhlas odporcu s vystupovaním na jeho strane, čo však vedľajší účastník nespĺnil.

Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 28.08.2015 (č.l. 57-63 spisu) k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že navrhuje napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdiť. Vyjadril názor, že má právo nechať sa v konaní zastupovať advokátom a trovy konania boli z jeho strany vynaložené účelne. Poukázal na to, že k zamietnutiu návrhu došlo v dôsledku jeho procesnej aktivity. Uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu doručil odvolací súd právnomu zástupcovi navrhovateľa na vedomie dňa 24.09.2015 prostredníctvom pošty (č.l. 66 spisu).

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka (druhý výrok) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 727,71 € spolu s príslušenstvom a zmluvnou pokutou a náhrady trov konania z titulu neuhradených splátok úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200030726 zo dňa 04.08.2010. V priebehu konania doručil vedľajší účastník okresnému súdu dňa 10.12.2014 podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu; vedľajší účastník vo vyjadrení k návrhu tento návrh zamietnuť z dôvodov, ktoré vo vyjadrení špecifikoval; v závere vyjadrenia si vedľajší účastník uplatnil trovy konania. Následne okresný súd vyhlásil napadnutý rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a rozhodol o trovách konania.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinným od 01.01.2015 sa v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znie: "Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj

súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."; predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia, v zmysle ustálených procesných zásad sa preto v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne v zmysle zásady zákazu retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov a legitímne očakávania, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) upravovalo spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp. akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania sú v zmysle citovaného ustanovenia spojené s okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania predstavuje procesný úkon, ktorého účinky súd posudzuje podľa právnej úpravy účinnej v čase uskutočnenia takéhoto úkonu; žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 nevyžadovalo výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane tak, ako na to poukazoval navrhovateľ v odvolaní, keď zjavne nesprávnym spôsobom vykladá uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013; Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účasti len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta v znení účinnom do 31.12.2014), čo znamená, že prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnostiam.

Z citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Nakoľko na základe výsledku konania (zamietnutie návrhu navrhovateľa) vzniklo právo na náhradu trov konania plne úspešnému odporcovi, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že vyjadrenie vo veci podané vedľajším účastníkom na strane odporcu viedlo v konečnom dôsledku k zamietnutiu návrhu, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval aj odvolací súd za vynaložené účelne.

V prejednávanej veci vzniklo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 51,45 € spolu s režijným paušálom v sume 8,39 € a 2. vyjadrenie k návrhu v sume 51,45 € spolu s režijným paušálom v sume 8,39 €, k tomu daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 23,94 €, spolu trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 143,62 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní konkrétne namietal, že vedľajší účastník musí byť sám schopný zo svojej podstaty poskytovať právnu pomoc, v tomto smere odvolací súd poukazuje na vyššie uvedenú argumentáciu o práve vedľajšieho účastníka dať sa v občianskom súdnom konaní zastúpiť zástupcom z radov advokátov (právo na právnu pomoc), z ktorého vyplýva aj právo na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia; ďalej skutočnosť, že vedľajší účastník na strane odporcu je právnickou osobou založenou za účelom ochrany práv spotrebiteľov je odvolaciemu súdu známa z vlastnej činnosti. Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacou námietkou navrhovateľa ohľadne neúčelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzhľadom na tvrdený paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania bez vedomosti o merite veci, pretože z jeho písomného vyjadrenia k návrhu navrhovateľa vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi bola známa konkrétna špecifikácia uplatnenej pohľadávky a ďalších relevantných údajov, jeho vyjadrenie je konkrétne a týka sa špecifických okolností prejednávanej veci; trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka preto považuje odvolací súd za vynaložené účelne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil si trovy odvolacieho konania. Preto odvolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 40,94 €, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu v sume 25,73 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej; odmena za jeden úkon právnej služby predstavovala sumu 51,45 € a to podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013) spolu s režijným paušálom v sume 8,39 € a daňou z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 6,82 €; spolu trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v sume 40,94 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.